04/06/2019

“Δε θα ζω πια ΕΓΩ”: Οι πιρόγες της Μαδαγασκάρης στο σούρουπο

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

“Ένα απόγευμα, πριν από δεκαπέντε χρόνια, έγινα καλόγερος.

Ένα απόγευμα πριν πέντε χρόνια, μετά από πολυετή πάλη με τους λογισμούς και προ πάντων τον ίδιο μου τον εαυτό, ξεκίνησα για την ιεραποστολή, γι’ αυτό το ταξίδι στο άγνωστο που έμελε να γίνει ο μόνος τρόπος που μπορώ να ζω.

Ένα απόγευμα, πριν λίγους μήνες, δέχθηκα το τηλεφώνημα, ως κεραυνό εν αιθρία, για την εκλογή μου στην θέση του Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης. Και ήταν αυτό το απόγευμα που έδωσα τις μεγαλύτερες και τελικές υποσχέσεις της ζωής μου. Ότι δε θα ζω πια εγώ, αλλά η ανάγκη του άλλου εντός μου. Και κάθε τέτοια ώρα της ημέρας μια φωνή μέσα μου ψιθυρίζει συνεχώς την ίδια υποσχέση.

Το σούρουπο είναι, κατά τους λογοτεχνικοτερους χαρακτήρες, η ώρα που αυτοκτονούν οι ποιητές. **Γι’ εμένα ήταν η στιγμή που αυτοκτόνησε το “εγώ” μου** για να γεννηθεί ο “άλλος” εντός μου. Ο κάθε “άλλος” εν ανάγκη. Πράγματι, ένας πολύ γλυκός θάνατος”.

Φωτογραφίες:

α) Μια στιγμή από κάποιο τυπικό ψαροχώρι της Νοτίου Μαδαγασκάρης, οι πιρόγες ξεκινούν για το νυχτερινό ψάρεμα.

β) Ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος

Ιεραποστολή στην Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης

20 ώρες ·

Ένα απόγευμα πριν από δεκαπέντε χρόνια έγινα καλόγερος. Ένα απόγευμα πριν πέντε χρόνια, μετά από πολυετή πάλη με τους λογισμούς και προ πάντων τον ίδιο μου τον εαυτό, ξεκίνησα για την ιεραποστολή, γι' αυτό το ταξίδι στο άγνωστο που έμελε να γίνει ο μόνος τρόπος που μπορώ να ζω. Ένα απόγευμα πριν λίγους μήνες δέχθηκα το τηλεφώνημα, ως κεραυνό εν αιθρία, για την εκλογή μου στην θέση του Επισκόπου Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης. Και ήταν αυτό το απόγευμα που έδωσα τις μεγαλύτερες και τελικές υποσχέσεις της ζωής μου. Ότι δε θα ζω ποια εγώ αλλά η ανάγκη του άλλου εντός μου. Και κάθε τέτοια ώρα της ημέρας μια φωνή μέσα μου ψιθυρίζει συνεχώς την ίδια υποσχέση.
Το σούρουπο είναι, κατά τους λογοτεχνικοτερους χαρακτήρες, η ώρα που αυτοκτονούν οι ποιητές. Γι' εμένα ήταν η στιγμή που αυτοκτόνησε το "εγώ" μου για να γεννηθεί ο "άλλος" εντός μου. Ο κάθε "άλλος" εν ανάγκη. Πράγματι ένας πολύ γλυκός θάνατος.

Φωτογραφία: μια στιγμή από κάποιο τυπικό ψαροχώρι της Νοτίου Μαδαγασκάρης, οι πιρόγες ξεκινούν για το νυχτερινό ψάρεμα.